

שיתברכו הפתחונים מאומן
ברוכו של שמחה נסורת.

ואו צריך לפל על פניו ולמסר את
נפשו בשעה שהיא לוקחת את
הנפשות והרוחות. או זו השעה
למסר נפשו בתוך אוטן נפשות
שהיא לוקחת, שחרי או צור
הזמנים הוא בראשו.

דבר זה שמעתי בפודות של
המנורה הקדושה, ולא נתנה לי
רשות לנגולות, פרט לכם חסידים
עליזנים. שאם באotta שעיה
שהיא לוקחת נפשות ורוחות
ברazon של דבקות אהמת, הוא
ישים לבו ורצונו לה, ונוטן נפשו
בדבקות באוטו הרצון להכללה
באotta הדרקויות. אם מתבלת
באotta שעיה באוטו הרצון של
אותן נפשות רוחות ונשמות
שהיא לוקחת, זהו אדם שנזרך
בצורך חמימים בעולם הנה
ובעוולם הבא.

עוד, שאריך להפלל מפל
הצדדים, הפלך והגבירה,
מלמעלה וממטה, ולהתעטר
בנשימות בכל האדרים. מתעטרת
בנשימות מלמעלה, ומתחטרת
בנשימות מלמטה. ואם אדם יכון
לבו ורצונו לכל זה וימסר נפשו
מלמטה בדבקות וברצון כמו
שנאמר, אמי הקדוש ברוך הוא
קורא לו שלום למטה, כמו
שאotto השלום שלמעלה, לאותו
שמברך את הגבירה ומכליל
אותה ומעטר אותה בכל
העתורות.

אם כן, לאיש הזה המקדוש ברוך
הוא קורא לו שלום למטה, כמו
שנאמר (שופטים) ויקרא לו ה'
שלום. וכל ימיו כן קוראים לו
למעלה - שלום, משום שהכליל
ועטר את הגבירה למטה כמו
שאotto שלום למטה.

דיتابרכין פטא, מאינון ברךאנ דחדרה
טמירא.

ובדין אצטראיך למגפל על אנפו, ולממסר
נפשיה, בשעתא דאייה נקטא נפשין
רוחין. בדין אייה שעטא לממסר נפשיה בנו
איינון נפשין דאייה נקטא, דהא בדין צורא
דחיי אייה בדקא יאות.

מיה דא שמענא ברזין דבוצינה קדיישא, ולא
אתיהיב לי רשו לגלאה, בר לכוי חסידי
עליזין. די ביהיא שעטא דאייה נקטא
נפשין ורוחין ברעו דרביקותא חדא, אייה
ישפי לביה ורעותיה לדא, ויהיב נפשיה
בדבקותא, בהו רעota, לאקללא לה
בהו דבקותא. אי התקבלת בהיא שעטא
בהו רעota, דאיינון נפשין רוחין ונשימות
daeiah נקטא. האי אייה בר נש דאטער
בצורא דחיי בהאי עלמא, ובעלמא דאי.

ותו דבעיא לאתפללא מפל סטרין, מלכא
ומטרוניגתא, מליעילא ומתקא,
ולאתעטרא בנשימות בכל סטרין. אתעטרת
בנשימות מליעילא, ואתעטרת בנשימות
מפתח. וαι בר נש יכין לביה ורעותיה לכל
דא, וימסר נפשיה מפתח בדבקותא ברעוטא
כמה דאטער. בדין קדשא בריך הוא קארי
ליה שלום למתא, בגונא דהו שלום
دلיעילא. ההו דבריך לה למטרוניגתא
ואקליל לה ואעטר לה בכל עטרין.

אזה הבי, האי בר נש קדשא בריך הוא קרי
ליה שלום למתא, כמה דאת אמר (שופטים)
ויקרא לו יי' שלום. וכל יומו הבי קראן ליה
ליעילא, שלום. בגין דאקליל ואעטר
למטרוניגתא למתא, בגין גונא דהו שלום
ליילא.

ובאשר אותו האדם מסתלק מן העולם הנה, נשפטו עליה ובקעת את כל אופם הרקיעים ואין מוחה ביריה. והקדוש ברוך הוא קורא לה ואומר, (ישעה נ) יבוא שלום. והשכינה אומرت, ינחו על משכבותם וגוי. ויפתחו לה שלשה עשר נהרות אפרסמן טהור, ולא יהיה מי שימחה ביריה. ועל כך, אשורי מיששים לבו ורצונו לזה, ועל זה כתוב, כל נידיב לבו יביאה את תרימות ה' לפולחן העליון, פמו שנטהרא. חרים רבי אבא את קולו ואמר, אווי, רבי שמעון, אתה בטעים, ואני בוכה עלייך. לא עליך אני בוכה, אלא אני בוכה על החכמים ובוכה על העולם. רבי שמעון הוא כמו מנורה של ניר שהזולק למטה וдолק למטה, ובאור שדולק למיטה מAIRים לכל העולם. (מair למעלה) אווי לעולם כשייטלק האור שלמטה לאור שלמעלה, מי יאיר לנו את אור התורה לעולם? קם רבי אבא ונשך את רבי חייא. אמר לו, הכהנים הללו היו מחתיך, ועל כך הקדוש ברוך הוא שלחני עד לךן להתרבר עמכם. אשורי חלקי.

רבי יוסי פתח פסק דין אחריו ואמר, וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו וגוי. פסוק זה פרשוהו. אבל בא וראה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה, (דברים א) הבו لكم אנשימים חכמים ונבונים, בחר את כל ישראל ולא מצא נבונים. זהו שכתוב ואכח את ראשיהם שבטייכם אנשים חכמים וידעים, ואלו נבונים לא כתוב. ואם אמר שגבון היה דרגה יותר עליונה מהכם - מה זה ודאי!

מה בין זה לזה? חכם, הרי פרשוהו, שאפלו מלמד המהכמים מה בין hei להאי. חכם, hei אויקמיה,

ובך אסתלק והוא בר נש מהאי עלימא, נשמתיה סלקא ובקעא בכל איןין רקיין, ולית מאן דימחי ביריה. וקידשא בריך הוא קרי לה ואמר (ישעה נ) יבא שלום. ושבינתא אמרה, ינוח על משכבותם וגוי. ויפתחון לה (דף ר"א ע"א) תליסטר טורי דAPERSMONA דכיא, ולא יהא מאן דימחי ביריה. ועל דא, זכה אליה מאן דישמי לביה ורעותיה לדא. ועל דא כתיב, כל נידיב לבו יביאה את תרומות יי' לגבי מלפआ עלאה, כמה דאתמר.

ארים רבי אבא קלייה, ואמר, ווי רבי שמעון,אנת בחין, ואני בכינה עלה. לא עלה בכינה, אלא בכינה על חבריא, וככינה על עלימא. רבי שמעון בכינה דשרגא, דאדליק לעילא ואדליק למפה. ובנהורא דאדליק לתהא, נהירין כל בני עלימא, (נ"א נהיר לעילא) ווי לעלימא, פד יסתלק נהורא דلتפה נהורה דאויריתא דעלילא. מאן ינhair נהורה דאויריתא לעלימא. קם רבי אבא ונשיך לרבי חייא. אמר לייה מלין אלין הוותחות ידה, ועל דא קדשא בריך הוא שדרני עד הכא, לאתחברא עמכו זכה חולקי.

רבי יוסי פתח קרא אבריה ואמר, (שמות לה) וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו, hei אויקמיה. אבל פא חי, בשעתא דאמר קדשא בריך הוא למשה, (דברים א) הבו لكم אנשימים חכמים ונבונים, אשכח בכל ישראל, ולא אשכח נבונים, הדא הוא דכתיב, ואכח את ראשיהם שבטייכם אנשים חכמים וידעים, ואלו נבונים לא כתיב. ואי מימה דנbowן אליה דרגא עלאה מהכם, hei אהיו ודאי.